

Griffie nr.	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.97.162-01	
	<u>Openbare terechtzitting van 5 april 2006.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

, geboren , zonder beroep,
wonende te

Vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

VERDACHT VAN:

Te , tussen 1 mei 2001 en 16 juni 2001

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 01a 02ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door de woning uit te breiden met een badkamer en een bergplaats/stookplaats met schoorsteen.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te dd. 14 februari 2006 nr.

Gelet op de processtukken;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging;

De strafbare feiten

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze Rechtbank het strafbaar feit onder de tenlastelegging, namelijk het uitvoeren van werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning verplicht is zonder daarover te beschikken, afdoende naar recht bewezen en staat het vast dat de beklaagde dit strafbaar feit op de vermelde plaats en gedurende de weerhouden incriminatieperiode heeft gepleegd.

Het verzoek tot opschorting van de behandeling van de zaak

Gedaagde meent dat de strafprocedure dient te worden opgeschort.

Er bestaat geen enkele reden om de strafprocedure op te schorten. Gedaagde werd behoorlijk gedagvaard en de dagvaarding werd overgeschreven ten kantore van de hypotheekbewaarder.

De strafbare feiten staan in de dagvaarding gedetailleerd omschreven en de incriminatieperiode is nauwkeurig bepaald.

De rechter is ter zake de herstelmaatregelen geenszins verplicht rekening te houden met een hangende administratieve of administratief-rechtelijke procedure – enkel de situatie op het ogenblik van de uitspraak telt (zie D’Hooghe, D., “De herstelmaatregelen inzake stedenbouw”, *R.W.*, 1988-89, 1004 en Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

De onderhavige vervolging is in casu gebaseerd op de niet-naleving van de vergunningsplicht, zodat dient te worden vastgesteld dat de thans nog lopende regularisatieprocedure(s) geen rechtstreekse of onrechtstreekse invloed heeft (of hebben) op de strafvervolging, noch op de feiten van de tenlasteleggingen en dat eventuele regularisatieprocedures van de tenlasteleggingen niet kunnen rechtvaardigen of verschonen (zie Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

Geenszins vormen administratieve of administratief-rechtelijke procedures een wettig beletsel om de strafvordering uit te oefenen of om de zaak ten gronde te behandelen. Een mogelijk onwettige weigering tot regularisatie is voor de strafvordering en het hieraan gekoppeld herstel irrelevant (zie Cass., 11 december 2001, *Arr. Cass.* 2001 en Raadsheer in het Hof van Cassatie, “*Gevolgen van de onwettigheid van een administratief besluit*”).

Tegenstelbaarheid. Vernietiging door de Raad van State versus art. 159 GW", Belgische Vereniging voor Milieurecht vzw).

De eventuele onwettigheid van de overheidsbeslissing om de regularisatie te weigeren heeft immers niet tot gevolg dat de uitgevoerde werken als vergund kunnen worden aanzien (zie Cass. 7 november 1995, *Arr. Cass.*, 2^e. Kamer, p. 977). De vraag of in de toekomst een vergunning zou kunnen worden bekomen, is naar de bewoordingen van het Hof van Cassatie irrelevant (zie Cass. 11 december 2001, 2^e. kamer).

Van zodra de rechter de strafbare schuld van de vervolgte personen heeft bepaald en heeft vastgesteld dat de werken tot op heden niet gedekt zijn door een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, is de zaak zowel m.b.t. de straf als het herstel "in staat van wijzen" en dient de rechter onverkort uitspraak te doen. Een hangende administratieve procedure vormt geen wettig beletsel om de zaak ten gronde te behandelen noch om de strafvordering uit te oefenen (zie Antwerpen, 9^e. kamer, 3 november).

Als besluit dient gesteld te worden dat indien zowel de schuld van de verdachten als de actuele vergunningstoestand vaststaat, de zaak in staat van wijzen is en de rechter zonder verwijl een vonnis dient te vellen (zie *Over rechtsweigering*, noot onder Antwerpen, 16 januari 1986, *R.W.*, 1986-1987).

De rechter mag zijn uitspraak niet uitstellen in afwachting van het afronden van hangende of nog op te starten administratieve procedures en / of (al dan niet concrete) planologische initiatieven. De gedaagde die wetens en willens deelneemt aan een bouw misdrijf, dient te beseffen dat hij (of zij) zich blootstelt aan de door de wet voorziene bestraffing.

De strafmaat

De strafbare feiten zijn ernstig en dienen derhalve overeenkomstig te worden gesanctioneerd.

Het door beklaagde gepleegde feit kan niet worden getolereerd. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt (de wetten in de materiële betekenis des woords) ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren.

De beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat gebaat is met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. Een dergelijke houding getuigt van weinig respect voor de normen in onze samenleving.

De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

De beklaagde verkeert in de voorwaarden vermeld in art. 8/1 van de wet van 29 juni 1964; men mag vermoeden dat een veroordeling met uitstel, zoals hierna bepaald, een voldoende waarschuwing zal betekenen voor de toekomst;

Rekening houdend met de ernst van de feiten en het strafrechtelijk verleden van beklaagde – beklaagden is de volgende straf wettig en passend.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gew. door wet van 24.12.1993 en wet 7.02.2003;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 58 K.B. 18 december 1986;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40 van het strafwetboek;
- 8/1 wet 29/6/1964;
- 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 204 Decreet van 18.05.1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 Decreet van 26.04.2000 en door artt. 7, 8, 9 Decreet van 4 juni 2003 en het arrest van het Arbitragehof dd. 19.01.2005
- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 betreffende de
- invoering van de euro, en de Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000 in uitvoering van voormelde wetten; EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro; - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 100/ 40,3399 euro verhoogd met 1990 deciemen, hetzij: 495,79 **euro** of een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 87,43 EUR en tot een vergoeding van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23 december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete.

Verplicht beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25 EUR + 45 deciemmen = 137,50 EUR tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

De herstellvordering :

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogt de goede ruimtelijke ordening.

Tot deze herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat de beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennen van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet. Zij moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

De uitbreiding overschrijdt de draagkracht van het perceel en het binnengebied. De schoorsteen is zowel om esthetische redenen als om redenen van rookhinder onaanvaardbaar in het binnengebied van het woonblok. Het is aangewezen een andere opstelling te zoeken voor het verwarmingslokaal zodat de bestaande opgehoogde schouw kan worden gebruikt of een nieuwe schouw geplaatst tegen de wachtgevel tot boven het dak van het aanpalend gebouw.

Om deze redenen,
De Rechtbank,

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat;

Bepaalt de termijn van herstel op zes maanden beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een **dwangsom van honderd euro (€ 100,00)** per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 april 2006.

Aanwezig :

- , alleenzetelend rechter;
- , substituut- procureur des Konings;
- , griffier.